Вх. № НОД5-06-17/22.09.2014

До Председателя на научното жури,
определено със заповед № РД-09-27 от
22.10.2013 г. при Института за държавата и правото
при Българската академия на науките
професор д-р Ганета Минкова

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Иван Захариев Сълов

относно качествата на дисертационния труд на Теодора Любомирова Георгиева на тема „Административнонаказателни производства по българското законодателство“ за присъждане на образователната и научна степен „доктор“

Докторантката г-жа Теодора Георгиева е родена на 29.12.1976 г. Висшето си образование завършва през 2002 г. в СУ „Св. Климент Охридски”, ЮФ специалност „Право” с отличен успех от положените държавни изпити. От 2005 г.до 2007г. е младши прокурор в Софийска Районна Прокуратура и прокурор от 2007 г. до момента. Авторка е на статии по актуални правни въпроси, публикувани преди момента на представянето на дисертацията, съобразно законовите изисквания. Взела е участие в научни форуми в страната и чужбина.

Предложената работа е със заглавие „Административнонаказателни производства по българското законодателство”. Обемът й е от 225 страници, състои се от въведение, пет глави и библиография. Първата глава „Възникване на административнонаказателното право в България” изяснява появата на административното нарушение като вид

декриминализирано престъпно деяние. Направеният анализ е актуален и представлява логичен преход към следващите глави.

Втората глава се занимава с понятието за административно нарушение и разликата му от престъплението. В нея се извеждат основни характеристики на административното нарушение, посочени са отлики от понятието престъпление.

Обоснован е извод за законоустановеност на административното нарушение, когато съставът му е регламентиран в подзаконов норамтивен акт. Направено е за първи път конкретно изследване чрез съпоставка на състави на административни нарушения и престъпления, което е довело до научен извод за тяхното дублиране, като в определени случаи степента на обществена опасност, не е достатъчен признак за отграничаването им. Констатирано е дублиране на процедури, които имат различен характер, но водят до едни и същи правни последици. Направени са предложения за синхронизиране на административнонаказателните и наказателни произовдства.

В глава трета са обособени отлики на извънсъдебното и съдебно разглеждане на административнонаказателната преписка. Изяснени са понятията производство и процес. Направен е научен извод относно правната природа на акта за установяване на административно нарушение.Обоснован е извод за съществуване на тежест на доказване за извършителя на административно нарушение в изрично предвидени случаи. Разгледани са въпроси, свързани с правната природа на наказателното постановление, като на места заключенията на докторантката са колебливи и не могат да бъдат споделени. Констатирана е необходимост от въвеждане на споразумението в ЗАНН за по-голям периметър от административни нарушения.

В глава четвърта са изведени специфики и са откроени различни по вид административнонаказателните производства, които са уредени в специални закони и които протичат с приложение на ЗАНН, НПК, АПК. Разгледани са административнонаказателните производства по чл.83а-83е ЗАНН по отношение на юридически лица, обоснована е нуждата чл. 9 ЗАНН да бъде редактирана, в частта, в която предвижда, че опитът по чл. 218 б НК е административно нарушение, тъй като това е процесуална норма, която изисква връщане на вещта и следователно опит е невъзможен.

В глава пета докторантката се е спряла на административнонаказателните производства във Великобритания, Германия, Белгия, Италия, като сравнително-правния анализ обогатява и допълва разработката.

В разработката е използвана съдебна практика, което допринася за представяне на критиките и анализите.

Някои от изводите по мое мнение не могат да бъдат изцяло споделени. Категорично не мога да се съглася с виждането на докторантката за

въвеждане на обективна отговорност по отношение на физическите лица, въпреки направените уговорки. Както на всички ни е известно, това е т.н. „Обективно вменение“, което поставя в изключителна опасност правата и законните интереси на гражданите. Но като цяло намирам, че темата е актуална, добре разработена, като са разгледани много различни аспекти на административнонаказателното производство. Дисертацията има приносен характер и въпреки критиките, и бележките, които могат да бъдат направени за усъвършенстването ѝ, цялостната ми оценка е положителна.

Поради изложеното намирам, че представената за рецензиране докторска работа на Теодора Любомирова Георгиева отговаря на всички изисквания на Закона за развитието на академичния състав в Република България за присъждане на авторката ѝ Теодора Любомирова Георгиева на образователната и научна степен „доктор„ по право.

Заключение:

Предлагам на г-жа Теодора Любомирова Георгиева да бъде присъдена научната и образователна степен „доктор”

София, 21.01.2014 г. Подпис: .

/проф. д-р Иван Сълов/